

пратилъ тайно единъ чиновникъ въ Севлиево, който да провѣри за истиността на това обстоятелство и донесе на последния.

Скоро изпратения чиновникъ се завърналъ въ Търново съ донесение, какво че той дори отъ севлиевскитѣ турци се научилъ, какво че разпититѣ сж станали подъ бой и насилие.

Поради това Сждтъ решилъ отъ направенитѣ въ Севлиево разследвания да се вземе само актъ, като подсждимитѣ бждатъ наново разпитани и намѣренитѣ за виновни бждатъ осждени, а невиннитѣ — оправдани.

Тукъ, както казахме преди малко, използвайки добрината и свисходителността на Председателя на Сжда, Али Шефикъ Бея, никой отъ подсждимитѣ не се е признавалъ за виновенъ. А Стефанъ Пешевъ дори по едно време е станалъ смѣлъ и необикновено дързакъ. Тѣй, наприкладъ, когато неговия мѣститель Саадулахъ Ефенди на нѣколко пжти го е предизвикалъ да призаве, че направенитѣ отъ него признания предъ мезлича и скрепени съ подписа му сж вѣрни, последниятъ, излязалъ вънъ отъ себе си отъ възмущение, нервно ударилъ пода съ кракъ и казалъ: „Е, какво, има ли по вече отъ бесилка?“

Този смѣлъ и необузданъ жестъ на Пешева, който направилъ необикновено силно впечатление на цѣлия Сждъ, и поради който всѣко свисхождение по нататѣкъ спрѣмо последния е било вече изключено, се потвърждава двестъ отъ единствено живия поборникъ Нено Воденчаровъ, който въ това време, заедно съ Пешева, е билъ изпратенъ да отговаря предъ казания Сждъ.

Какво по-сетне е станало съ подсждимитѣ въ сжда, днесъ сжщо отчасти научаваме отъ горната книга на Юрданъ Попъ Теодоровъ, единъ отъ членоветѣ българи на Извънредния Сждъ, гдето на страници 136, 137 и 138 се казва:

„Отъ задържанитѣ виновни Ст. Пешевъ биде осжденъ като председател на Севлиевския Революционенъ Комитетъ и главенъ организаторъ на възстанието въобще. За него се доказа още, че на два пжти е купувалъ по една талига съ револвери и патрони отъ Русе, които нѣкой си кираджия грѣкъ, Хаджи Тома бѣ му докарвалъ и предавалъ — веднажъ въ Търново и веднажъ въ Балванъ или Новосело (Новоселка).

При разследването на Хаджи Тома въ Търново присѣствуваше и драгоманина на грѣцкото консулство отъ Русе, понеже Тома бѣше грѣцки поданикъ.

Освенъ това за Пешева се доказа още, че е ходилъ за споразумение при Гор Орѣховския комитетъ — нѣщо, което той отказваше, като искаше да каже, че ходилъ въ